

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020010515
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0020010515.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Bc. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. marca 2021, v trestnej veci proti L. X., obžalovaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods.2 písm. a) Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 30.12.2020 sp.zn. 26T/29/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného L. X..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 30.12.2020 sp.zn. 26T/29/2020 bol obžalovaný L. X. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods.2 písm. a) Tr.zák. a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.3 písm. c) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 19.5.2020 v čase okolo 23.30 h, krátko po tom čo nebolo vyhovené jeho sexuálnemu návrhu adresovanému B. Z., s palicou v ruke vošiel cez otvorené vstupné dvere, do vnútorných priestorov rodinného domu, bez označeného popisného čísla, nachádzajúceho sa v V. Q. Q. O., Q. S., kde fyzicky napadol M. Z. tak, že ho bezdôvodne udrel drevenou palicou po hlave následkom čoho spadol na zem a ani po páde v bití neprestával a bil ho palicou po chrbte a pravej nohe. Následne fyzicky napadol tam prítomnú dcéru poškodeného B. Z., tým spôsobom, že ju udieral palicou do oblasti nôh; M. Z. údermi spôsobil mnohopočetné pomliaždenie kožného krytu tváre a vlasatej časti hlavy, zlomeninu jedného rebra vľavo s podkožnými krvnými výronmi ľavej hrudnej steny, pomliaždenie ľavého laktového kĺbu a zlomeninu pravej ihlice pod hlavicou bez posunu úlomkov s primeranou dobou liečenia a dočasnou práceneschopnosťou v trvaní 5 týždňov a B. Z. spôsobil zlomeninu tela prístrednej klinovej kosti ľavej nohy a luxačnú zlomeninu bázy II. predpriehlavkovej kosti ľavej nohy s primeranou dobou liečenia a dočasnou práceneschopnosťou v trvaní 9 týždňov.

Za to bol obžalovanému L. X. podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 37 písm. h), 38 ods. 2, 4 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť uhradiť poškodenej spoločnosti W. L., M..N., N. N. W.. H. XX, XXX XX G., F.: XX XXX XXX, škodu vo výške 143,05 eur.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie obžalovaný L. X., ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že konajúci súd sa podľa názoru obhajoby nevysporiadal so značnými rozpormi vo výpovediach svedkov pred súdom, hlavne poškodených, s ich výpoveďami v prípravnom konaní.

Poškodená B. Z. pred súdom vypovedala výrazne odlišným spôsobom ako v prípravnom konaní hlavne ohľadom miesta, kde mal byť poškodený M. Z. napadnutý. Pred súdom vypovedala, že k útoku voči nemu malo dôjsť mimo obydľia a nie v ňom ako vypovedala v prípravnom konaní.

Poškodený M. Z. pred súdom uviedol, že nevie kto ho mal napadnúť a odmietol ďalej vypovedať. Tento ním zvolený prístup je vzhľadom na jeho rozsiahlu výpoveď z prípravného konania pomerne zvláštny a nepochopiteľný, no nemôže byť bez akéhokoľvek dôkazu vyhodnotený v neprospech obžalovaného, hlavne keď ho pred súdom neidentifikoval.

Rozpor vo výpovediach pred súdom a v prípravnom konaní ohľadne miesta útoku voči poškodenému Z. bol rovnako aj vo výpovedi svedkyne J. H.. Tá taktiež vypovedala, že k útoku voči nemu malo dôjsť mimo obydľia a rozdielne od miesta uvedeného v jej výpovedi v prípravnom konaní, obžalobe a rozsudku.

Svedok M. X., ktorý mal byť nestranným svedkom útoku, vypovedal pred súdom pravdepodobne v najväčšom rozpore so svojou výpoveďou z prípravného konania. V prípravnom konaní vypovedal spôsobom, že nevidel priamo útok, len že z miesta útoku videl odchádzať obžalovaného. Pred súdom už tvrdil, že videl obžalovaného ako bije poškodených. Jeho výpoveď pred súdom dokonca vyvracia čas skutku, keď podľa jeho tvrdení sa skutok mal stať približne o hodinu skôr ako je uvedený v obžalobe.

Obhajoba rovnako za nesprávne považuje aj vyhodnotenie svedeckých výpovedí svedkov F. X., V. E., M. O. M. P.H. U.. Súd ich výpovede označil za nepravdivé a účelové len na základe toho, že zhodne neuviedli dĺžku trvania cesty z obce O. O. I. H..

Súd ďalej uviedol, že ich výpoveď nepovažuje za dôveryhodnú aj vzhľadom na to, že ich mená obžalovaný uviedol až pred súdom a nie v prípravnom konaní. Túto úvahu súdu považuje obhajoba za nesprávnu, keďže obvinený, resp. obžalovaný môže uvádzať skutočnosti, rovnako aj navrhovať svedkov a iné dôkazy počas celého trestného konania.

Podľa názoru obhajoby by na vyvrátenie týchto svedeckých výpovedí bol nevyhnutný relevantný dôkaz, ktorým však súd nedisponuje.

Logicky, ak by mala byť výpoveď týchto osôb účelová, tak by neuvádzali, že v čase skutku boli s obžalovaným odviešaní v konaní nestotožnenú osobu menom X., ktorá je blízka rodina poškodených (manželka syna poškodeného Z., čiže švagriná poškodenej Z.Q.) a následne sa zdržať u jej rodiny vo I. H..

Podľa názoru obhajoby v tomto trestnom konaní sa vyskytlo veľké množstvo okolností, ktoré spôsobujú, že skutkový stav nebol zistený tak, aby sa vylúčili dôvodné pochybnosti ohľadne viny obžalovaného.

Na základe uvedených skutočností obžalovaný preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil.

Na podklade odvolania obžalovaného L. X. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V tejto súvislosti krajský súd reagujúc na námietky obžalovaného vo vzťahu k výpovediam svedkov poškodených B. Z. M. M. Z., ktorých usvedčujúce svedectvo obžalovaný v konkrétnostiach spochybňuje, je potrebné uviesť nasledovné:

Vo výsledkoch vykonaného dokazovania krajský súd nezistil také závažné nedostatky, ktoré by zakladali rozumnú pochybnosť o tom, že sa skutok stal a že ho spáchal obžalovaný L. X.. Rozumná pochybnosť je taká, ktorá vychádza z toho, že došlo k zásadným medzerám v dokazovaní alebo k prerušeniu logických sledov jednotlivých konaní. Pokiaľ by takáto dôkazná situácia v predmetnej trestnej veci nastala, krajský súd by bol povinný obžalovaného v celom rozsahu oslobodiť spod obžaloby prokurátora, čo v tomto prípade nenastalo.

Z najnovšej súdnej praxe vyplýva, že aj výpoveď jediného svedka, ktorá môže byť aj vnútorne rozporná môže byť hodnoverná v jej jednotlivých častiach, ak tieto časti jeho výpovede sú konfrontované so zreteľom na všetky okolnosti s dôkazmi, ktoré preukazujú, vysvetľujú dokazovanú skutočnosť (jedná sa nielen o priame, ale aj nepriame dôkazy).

Svedkovia si môžu niektoré nepodstatné okolnosti nepamätať, resp. ich môžu aj inak interpretovať, najmä ak medzi jednotlivými výpoveďami svedka je navzájom časový odstup, pričom súd berie do úvahy aj osoby svedkov a ich vzájomné vzťahy medzi nimi a pod. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že aj keď svedkovia poškodení B. Z. M. M. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedali sčasti rozporne so svojou výpoveďou z prípravného konania, tento rozpor zrozumiteľne a logicky vysvetlili.

Krajský súd opätovne zdôrazňuje, že nie je v rozpore so zásadou logiky, ak súd uverí len jednej výpovedi svedka, avšak tento svoj postup musí aj rozumne t.j. bez rozumnej pochybnosti dôkladne vysvetliť. Na druhej strane tieto výpovede svedkov musia byť vykonané procesne správnym spôsobom, pri rešpektovaní príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorý sa na ten-ktorý postup súdu vzťahujú, pričom takýto správny procesný postup bol v konaní pred okresným súdom zachovaný.

V nadväznosti na správne zistený skutkový stav aj krajský súd konštatuje, že obžalovaný L. X. svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods.2 písm. a) Tr.zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.3 písm. c) Tr.zák., a to po objektívnej a subjektívnej stránke.

Krajský súd teda rezultuje, že dokazovanie bolo súdom prvého stupňa vykonané zákonne a v rozsahu dostatočnom pre náležité objasnenie skutkového stavu veci, ktorý plne postačuje pre vydanie zákonného a spravodlivého meritórneho rozhodnutia.

K námietkam obžalovaného uvedených v písomných dôvodoch odvolania krajský súd dodáva nasledovné.

Obžalovaný L. X. preceňuje niektoré rozpory vo výpovediach svedkov poškodených B. Z. M. M. Z.. Krajský súd rovnako ako okresný súd tieto výpovede dôkladne preskúmal a prípadné rozpory v nich nie sú takého charakteru, ktoré by viedli k rozumným pochybnostiam, že sa skutok stal tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a že ho spáchal obžalovaný L. X..

Navyše ich výpovede sú v súlade s výpoveďou svedkyne J. H., s oboznámeným znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctva, farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia a s prečítanými listinnými dôkazmi: so záznamom o dychovej skúške, s lekáorskými správami a zo zápisnicou o ohliadke miesta činu. Ani krajský súd nemá pochybnosť o tom, že obžalovaný L. X. sa dňa 19.5.2020 vo večerných hodinách nachádzal v Q. O., kde v V. Q. fyzicky napadol v mieste ich bydliska poškodených, ktorým spôsobil ťažkú ujmu na zdraví.

Je pravdou, že obvinený, resp. obžalovaný môže uvádzať skutočnosti, rovnako aj navrhovať svedkov a iné dôkazy počas celého trestného konania, avšak hodnotenie pravdivosti a hodnovernosti týchto dôkazov, prináleží len súdu. Okresný súd pri hodnotení týchto dôkazov postupoval dôsledne a v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr. por.

Rovnako nepochybil okresný súd, keď vo výroku o treste uložil obžalovanému L. X. úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, nakoľko obžalovaný bol doposiaľ 3 - krát súdne trestaný, a to aj k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Obžalovanému L. X. podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 37 písm. h), 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. hrozilo uloženie trestu odňatia slobody na 3 až 5 rokov. Pri posúdení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bolo zistené, že pri prevahe existencie jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm.h/ Tr.zák. je zvýšená trestná sadzba o jednu tretinu v súlade s ustanovením § 38 ods.4 Tr.zák., t.j. 36 mesiacov až 60 mesiacov. Trest uložený v tejto výmere, t.j. pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá mu bola zvýšená o jednu tretinu, je aj podľa názoru krajského súdu dostatočný na dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 ods.1 Tr.zák. tak formou individuálnej prevýchovy, ako aj generálnej prevencie.

Zaradenie obžalovaného L. X. pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia je rovnako v súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák., nakoľko obžalovaný L. X.Č. bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Rovnako zákonu zodpovedá aj výrok, ktorým okresný súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej spoločnosti W. L., M..N., N. N. W.. H. XX, XXX XX G., škodu vo výške 143,05 eur, ktorý nárok bol riadne a včas uplatnený poškodenou stranou do skončenia prípravného konania.

Krajský súd, keďže nezistil žiadne pochybenie v rozhodnutí okresného súdu, odvolanie obžalovaného L. X. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.